

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

בפני **כבוד השופטת ציפורה גילוני (גז)**

בעניין: **המאשימה:** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד פנינית בן-עמי

נגד

הנאשמים:
1. **דן תורג'מן**
2. **ת.ד.ע. הפקות בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד ציון אמיר וחיים לוי

גזר דין

רקע והשתלשלות ההליך

1. בתאריך 4.7.2023 הוגש כתב האישום כנגד הנאשמים.
2. בתאריך 10.3.2025 ניתנה החלטתי בבקשת הנאשמים לביטול כתב האישום (להלן – "ההחלטה") על בסיס טענות מקדמיות לפי סעיפים 149(3), 149(8) ו-149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן – "החסד"פ"). בתמצית, נטען בבקשה כי הגשת כתב האישום מהווה אכיפה בררנית, כתב האישום הוגש תוך הפרת הנחיות היועץ המשפטי לממשלה בעניין משך טיפול התביעה בתיקי חקירה והוראות סעיף 57א לחסד"פ, והשיהוי הניכר בהגשתו מצדיק קבלת טענה של הגנה מן הצדק.
קבעתי בהחלטה כי כתב האישום הוגש תוך עמידה בסד הזמנים הקבוע בחוק ובהנחיית היועמ"ש. בעניין הטענות לאכיפה בררנית ולשיהוי בהגשת כתב האישום, קבעתי שיש להכריע בטענות אלה לאחר שמיעת הראיות בתיק, **בצייני כי לטעמי אין מחלוקת כי קיים שיהוי בהגשת כתב האישום, בשים לב לכך כי חלק ניכר מהעבירות שיוחסו לנאשמים בכתב האישום בוצעו בין השנים 2012-2007 ורק בחלוף למעלה מעשור מביצוען הוגש בגינן כתב אישום כנגד הנאשמים.**
3. בתאריך 6.5.2025, לאחר הליך גישור ממושך שהתקיים בפניי, הנאשמים כפרו במיוחס להם והתיק הועבר לכב' השופטת מירי הרט-ריץ' לשמיעת ראיות. טרם תחילת שמיעת הראיות, הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון בהמשך להליך הגישור שהתקיים לפניי, ומשכך עתרו במשותף לכך שהטיעונים לעונש יישמעו בפניי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

4. בתאריך 17.7.2025 הוגשו הסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים וכתב האישום המתוקן, ניתנה הכרעת דין על ידי כב' השופטת הרט-ריץ והתיק הועבר לשמיעת הטיעונים לעונש לפניי כאשר אלה נשמעו בתאריך 20.10.2025.

הסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים וכתב האישום המתוקן

5. בין הצדדים נחתם הסדר טיעון מסוג "הסדר טווח" לפיו המאשימה תגביל עצמה לעתירה ל-15 חודשי מאסר שיוטלו על הנאשם לצד ענישה נלווית ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

6. כאמור, בתאריך 17.7.2025 הורשעו הנאשמים על יסוד הודאת נאשם 1 (להלן – "הנאשם" ו/או "נאשם 1") במסגרת הסדר טיעון. נאשם 1 הורשע ב-6 עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח בניגוד לסעיף 1220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"), 14 עבירות של שימוש במרמה ערמה ותחבולה, בניגוד לסעיף 220(5) לפקודה ועבירה של שימוש בכל מרמה, עורמה, או תחבולה או בכך שהרשה להשתמש בהן במטרה להתחמק ממס בניגוד לסעיף 98(2ג)(4) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) תשכ"ג – 1963 (להלן: "חוק מיסוי מקרקעין"). נאשמת 2 הורשעה ב-6 עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח בניגוד לסעיף 1220(1) לפקודה וב-6 עבירות של שימוש במרמה ערמה ותחבולה, בניגוד לסעיף 220(5) לפקודה.

7. על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, הנאשמת היא חברה פרטית שהוקמה על ידי הנאשם, אשר החזיק ברובן המכריע של מניותיה ושימש כמנהלה בין השנים 2007-2012 (להלן: "התקופה הרלבנטית לאישום 1"). בתקופה הרלבנטית, חתם הנאשם על חוזה פיתוח עם החברה לפיתוח בית אריה בע"מ (להלן: "החברה") ועסק ביזמות ובשיווק מגרשים ומתן שירותי בנייה לאמנים ולאנשי רוח בעצמו או באמצעות הנאשמת (להלן: "מיזם האמנים").

8. על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, בתקופה הרלבנטית לאישום 1 ובמסגרת חוזה הפיתוח, חתמו מספר לקוחות על חוזי עסקאות נדל"ן או חוזי הזמנת שירותי בנייה עם הנאשם או הנאשמת כך שהנאשם הפיק הכנסה בסך 696,044 ₪ ואילו הנאשמת הפיקה הכנסה בסך 1,978,696 ₪ (שאף הועברה ישירות לנאשם), כאשר הכנסות אלה לא דווחו בדו"חות שהוגשו לפקיד השומה במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

9. על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, הנאשמים לא הודיעו לפקיד השומה על עיסוקם ביזמות נדל"ן, לא הפיקו חשבוניות מס עבור ההכנסות שקיבלו, לא ניהלו ספרי הנהלת חשבונות כמתחייב מן הדין כאשר הנאשם הסתיר מרואה החשבון של הנאשמת וממנהלת החשבונות שלו ושל הנאשמת את הכנסותיו והכנסות הנאשמת ממיזם האומנים.

10. על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, הנאשם היה הבעלים המהותי של נכס אותו רכש בבית אריה בשנת 2007, אשר רשם על שם אחרת ומכר בשנת 2014, מבלי שדיווח על המכירה לרשות המיסים, כאשר המכירה דווחה כמכירה של אותה אחרת. כתוצאה מכך, התחמק הנאשם מתשלום מס שבח בסך 136,653 ₪.

11. על פי עובדות האישום השלישי בכתב האישום המתוקן, בין השנים 2011-2018 (להלן: **התקופה הרלבנטית לאישום 3**) השמיט הנאשם מדוחותיו שהוגשו לפקיד השומה הכנסה בסך 1,009,266 ₪ ש"ח שנוצרה לו כתוצאה מהשכרת שתי דירות, וזאת במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

12. **סכום המחדל הפילי הכולל המיוחס לנאשם בכתב האישום המתוקן עומד על 3,684,006 ₪ של העלמת הכנסה ו-136,653 ₪ של אי תשלום מס**, וכל זאת תוך שימוש במרמה, ערמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

עיקר הראיות לעונש

13. מטעם ההגנה הוגשו הסכמים בעניין שומת מס הכנסה שנחתמו בדצמבר 2024 בין הנאשם לבין פקיד השומה לפיהם סכום המס שעל הנאשם לשלם על הכנסתו בשנים 2018-2021 עומד על 224,235 ₪ (נ/1) וסכום המס שעל הנאשמת לשלם על הכנסתה בשנים 2018-2021 עומד על 247,738 ₪ (נ/2). עוד הוגשה בקשת פריסת החוב האמור לתשלומים שהגיש הנאשם (בשמו ובשם הנאשמת) לפקיד השומה, לה צורפה אסופת מסמכים המלמדת על מצבו הכלכלי של הנאשם (נ/3), הודעת אישור הבקשה לגבי הנאשם (נ/4) והודעת אישור הבקשה לגבי הנאשמת (נ/5).

בנוסף לכך, במסגרת הראיות לעונש, העידו שלושה עדי אופי:

א. **מר עופר פדני – חברו של הנאשם** תיאר את נסיבות היכרותו עם הנאשם לפני כ-40 שנים, עת עבדו כמאבטחי מטוסים בחברת אל על, לרבות בטיסות של מבצע משה ובטיסות של העלייה מברית המועצות וסיפר כי הנאשם התנדב וסייע לו במסגרת פרויקטים של ספורט וריצה שארגן לרבות פרויקטים לטובת חטופי אירועי ה-10.7.2023, נכי צה"ל ומשפחות שכולות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

ב. **מר יואל שרון – חברו של הנאשם** תיאר את נסיבות היכרותו עם הנאשם לפני כ-40 שנים, עת ביים את הסרט שכתב "בצלו של הלם קרב", לאחר שהשתקם מפציעה קשה במלחמת יום הכיפורים, בו שיחק הנאשם בתפקיד הראשי. שרון נותר משותק בפלג גופו התחתון כתוצאה מפציעתו אך סיפר ששניים מחבריו שנותרו בחיים נפצעו במלחמה באופן קשה הרבה יותר שכן נפגעו נפשית.

שרון סיפר כי בחר ללהק את הנאשם לתפקיד המרכזי בסרטו בעיקר לאור עברם כקצינים בחטיבת הצנחנים והעובדה כי הם חולקים אותם ערכים. שרון תיאר כי במהלך התחקיר לסרט למדו הוא והנאשם את נושא הלם הקרב על בוריו לאחר שאף פגשו הלומי קרב ונפגעי קרב. בעקבות הקרנת הסרט וסיקורו בתקשורת התעורר שיח ציבורי שהביא להקמת ועדה מיוחדת באגף השיקום לחיילים משוחררים ששינתה את הגישה הטיפולית כלפי הלומי קרב. עוד סיפר כי הוא והנאשם המשיכו ללוות הלומי קרב שפנו אליהם מאז יציאת הסרט ועד היום.

בהמשך, סיפר שרון כי הקים את עמותת "אתגרים" שמטרתה לחזק, לשקם ולתמוך באנשים עם מוגבלות באמצעות פעילויות ספורט מסוגים שונים, ששני בניו של הנאשם שירתו גם הם בחטיבת הצנחנים לרבות בשירות מילואים בזמן המלחמה וכי הנאשם מעורב בפעילות חברתית וכי הוא **"איש שורשי בארץ, איש של ערכים ונתינה ועשייה אין סופית. בקולנוע ובתאטרון ובעיקר במישור החברתי"**.

ג. **מר יחיאל יוגב – חברו של הנאשם** סיפר כי הוא מכיר את הנאשם עוד מילדותם בבאר שבע ותיאר את נסיבות היכרותם המיוחדת לפני כ-40 שנים, עת הפיק את הסרט "בצלו של הלם קרב", בו שיחק הנאשם בתפקיד הראשי כאמור לעיל. בין היתר, תיאר יוגב את תרומת הנאשם למען הזולת: **"פעם זה היה חייל פצוע ופעם הלום קרב, באחד האירועים שעשינו הבאנו ביחד את קבוצת גדולים מהחיים, קבוצת ילדים חולי סרטן, שעשינו להם אירוע של 3 שבועות בארה"ב והוא הגיע לשם להנחות את האירוע... הוא הגיע ללוס אנג'לס עם קבוצה של 40 ילדים חולי סרטן והוא היה איתם לאורך כל הטיול ללא תמורה, וכך אני מכיר את דן. הנתינה שלו אין סופית... הוא עושה המון למען הכלל"**. בנוסף, תיאר יוגב כי לאורך כל שנות היכרותם פונה אליו הנאשם כל מספר חודשים לצורך רתימתו לפרויקטים התנדבותיים.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

14. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמים הורשעו על יסוד הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון וסקרה את עובדות כתב האישום. באשר לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, טענה כי נפגעו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

יציבות הקופה הציבורית, הגנה על השוויון בנטל המס והגנה על הכלכלה וקיומו של שוק חופשי הוגן, תוך שהפנתה לפסיקה. בנוסף עמדה על החומרה הקיימת בבסיס עבירות המס ועל הנזק העקיף הנגרם מביצוע. עוד ציינה את הקלות הבלתי נסבלת בביצוע עבירות מס והקושי באיתור עבירות אלה. בנוסף טענה כי הפסיקה קובעת שיש להשית על עברייני מס עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג וברח לצד קנסות משמעותיים והפנתה בעניין זה לפסק הדין בע"פ 7769/18 **זוהר מזרחי נ' מדינת ישראל** (נבו, 16.5.2019) (להלן: "**עניין זוהר מזרחי**") בו נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות המס בלבד כאשר מדובר על היקף נמוך יותר מעניינינו, נע בין 12-36 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

15. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עמדה ב"כ המאשימה על היקף ביצוע העבירה וסכום המחדל הגבוה שעומד על 3,684,006 ₪ של העלמת הכנסה ו-136,653 ₪ של אי תשלום מס שבח בציינה כי בהתאם לפסיקה, גובה סכום ההשמטה הוא הרכיב המרכזי לעניין הענישה להבדיל מגובה המס שנגזר מהיקף ההשמטה. עוד הדגישה לחומרה את השיטתיות בביצוע העבירות, משך ביצוע הארוך – 12 שנים, והמניע בבסיסן - בצע כסף על חשבון הקופה הציבורית. עוד ציינה כי הנאשמים נקטו בפעולות אקטיביות מול פקיד השומה מתוך כוונה להתחמק ממס, עת הסתירו ממנו את עיסוקם ביזמות נדל"ן והדגישה כי לולא העבירות הנוגעות לאישום השלישי היו מתגלות, הנאשם היה ממשיך לבצע.

באשר למחדלי כתב האישום המתוקן ציינה כי הנאשם הסיר את המחדל הנוגע לאישום השלישי עוד במהלך החקירה והגם שטרם הסיר את שאר המחדל, הוא חתם על הסכם עם פקיד השומה האזרחי להסרת המחדל ביום 30.12.2024 בו הוסכם להעמיד את חוב הנאשמת על סך של 280,000 ₪ ואת חובו על סך של 220,000 ש"ח, כאשר נכון להיום סכום המחדל שטרם הוסר, לגבי שני הנאשמים, עומד על 450,000 ש"ח והוסכם לפרוס אותו ל-36 תשלומים חודשיים (ר' 1/נ-5).

16. ב"כ המאשימה הגישה טבלת פסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לכך עתרה כי ייקבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות שבוצעו, הנע בין 15-39 חודשי מאסר ומתחם קנס הנע בין 200,000-100,000 ₪.

17. ב"כ המאשימה ציינה שיש לזקוף לקולא את הסרת המחדלים ע"י הנאשם, העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודיית הנאשם בעובדות כתב האישום וחסכון בזמן שיפוטי, הגם שעשה זאת בשלב מאוחר של ההליך, חלופ הזמן מביצוע העבירות וממועד גילויין בהדגישה כי בעבירות כלכליות יש לבכר את שיקול הרתעת הרבים על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. באשר לטענת השיהוי שנטענה ע"י ב"כ הנאשמים טענה כי עמדה בהנחיות היועמ"ש והדגישה כי מדובר בעבירות כלכליות שיש קושי לגלותן ומשכך יש לתת לשיקול חלופ הזמן משקל מוגבל בלבד כפי שנעשה בע"פ 11062-04-19 **מדינת ישראל נ' משה גולדמן** (נבו, 14.2.2021) (להלן: "**עניין גולדמן**") שם דובר, כך לשיטתה, בעבירות שהחלו בשנת 2007 והתגלו בשנת 2018.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

18. לאור כל האמור, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם אותו ביקשה מבית המשפט לקבוע כך שייגזרו עליו 15 חודשי מאסר, קנס בסך 100,000 ₪ ומאסר ע"ת לשיקול דעת בית המשפט. בנוסף, ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשמת קנס בסך 100,000 ₪.

טיעוני ההגנה

19. ב"כ הנאשמים טענו כי המאשימה התעלמה מחלופי הזמן מביצוע העבירות ומהשיהוי בהגשת כתב האישום בהפנותם להחלטת בית המשפט בטענות המקדמיות. עוד הסבירו כי נקודת המוצא לגזירת עונשו של הנאשם צריכה להיות "עיקרון ההלימה" וכי עונשו של הנאשם צריך להיקבע בצורה אינדיבידואלית בעיקר בשים לב לשיהוי הכבד בעניינו ולחלופי הזמן החרגי אשר מובילים לכך שיש להקל בעונשו באופן משמעותי.

20. לדבריהם, מתחם הענישה בעבירות מסוג זה נע בין 6-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית אך בנסיבות התיק דנן, לאור השיהוי וחלופי הזמן הקיצוניים – מתחם העונש ההולם נע בין 0-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. עוד ציינו כי: **"אם בית המשפט יקבע שהמתחם בין 6-18 חודשים שצריך לרדת מהקו התחתון מתחת ל-6 חודשי עבודות שירות לצד ענישה נלווית"**. ב"כ הנאשמים הגישו טבלת פסיקה המשקפת לשיטתם את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

21. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענו כי הודאת הנאשם חסכה ניהול הליך הוכחות מורכב שהיה עשוי להימשך זמן לא מבוטל. עוד תיארו את עדויות האופי של חברי הנאשם והדגישו את פעילותו הפילנתרופית לצדם, למען נכים, הלומי קרב וחולי סרטן. בנוסף ציינו כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, בן 67, נשוי ואב לשני ילדים, קצין בצנחנים בעברו אשר בנו שירת במלחמת "חרבות ברזל" מאות ימי מילואים. עוד הסבירו כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, חתם על הסכמי שומה בהתאם ל 1/נ-2/נ, כאשר לטענתם הנזק בפועל שנגרם לקופה הציבורית, בהתאם להסכמי השומה הוא מינורי לעומת הנזק המתואר בכתב האישום המתוקן.

22. בעניין השיהוי, חזרו ב"כ הנאשמים על טענותיהם בבקשתם לביטול כתב האישום ובתמצית נטען כי הנאשם מצידו לא עיכב את ההליך עת שיתף פעולה עוד משלב החקירה והתייצב לכל דיוני בית המשפט. עוד נטען כי בנוסף לשיהוי שנגרם בזמן החקירה (שהפכה לגלויה בחודש מאי 2018), נגרם שיהוי כבד בהגשת כתב האישום כאשר התיק הועבר לפרקליטות בתאריך 7.1.2020, אך כתב האישום הוגש אך בתאריך 4.7.2023, **בשלוש וחצי שנים לאחר מכן**. ב"כ הנאשם תיארו את עינוי הדין שנגרם לנאשם מאז נחקר לראשונה ועד היום וטענו כי אין הצדקה לשלוח את הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח לאחר חלוף זמן ארוך כל כך מביצוע העבירות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

23. באשר לקנס נטען כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה וכי העסק אותו הוא מנהל של יחידות דיור בטבריה סגור כבר שנתיים וצבר חובות כפי שמלמדים הנספחים שהוגשו יחד עם בקשת הנאשם לפריסת חובו וחובה של הנאשמת (ר' נ/3) שאף התקבלה (ר' נ/4-5). לפיכך, ביקשו ב"כ הנאשם שלא להטיל על הנאשם קנס כלל ובאשר לקנס שיוטל על הנאשמת הותירו זאת לשיקול דעתו של בית המשפט.

24. הנאשם בדברו האחרון בפני ביהמ"ש, תיאר את עינוי הדין שעבר, טען ששמו נהרס וכי עבר לטבריה בשל כך. עוד סיפר הנאשם על התנדבותו כמנטור ללוחם שייטת שנפצע בראשו מקליע ואיבד את יכולתו לדבר, אך לאחר הליך שיקומו, כאשר הנאשם ליווה אותו מעל לשנה, שב לדבר ואף מצא עבודה, התחתן והביא ילדים לעולם. לבסוף, תיאר הנאשם את שירות המילואים של ילדיו.

דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

כללי

25. תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן – **חוק העונשין**), הסדיר את הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בקבעו מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב הראשון** יקבע בית המשפט את מספר האירועים הנכללים בעובדות כתב האישום וכנגזרת מכך יקבע את מספר מתחמי הענישה. **בשלב השני** יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתחשב בעקרון המנחה: הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. במסגרת זו ייתן בית המשפט דעתו לשלושה פרמטרים: הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. **בשלב השלישי** יבחן בית המשפט את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהתחשב באלה כמו גם בשיקול הרתעת היחיד והרבים, יקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. (סעיפים 40א-40ג **לחוק העונשין**).

26. בעניינינו, לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי כתב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2014) ומשכך אני מוצאת שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

27. באשר לממשק בין תיקון 113 לחוק העונשין לבין גזירת העונש בתוך טווח ענישה שהוסכם עליו במסגרת הסדר טיעון, נקבע בפסיקה כי בית המשפט מוסמך לשקול מהו העונש הראוי בשים לב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

לשיקולי הענישה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיית אימוצו של הסדר הטיעון. היינו – העונשים המוסכמים לנאשמים ייבחנו במבחן האיזון ובשים לב לכללי ושיקולי הענישה שבתיקון 113 לחוק העונשין כאשר מתחם הענישה במקרים אלה ייקבע בצורה "רכה" בשים לב לנסיבות שהובילו את המדינה להגיע להסדר טיעון טיעון (ר' בעניין זה [ע"פ 1901-19 שמעון אסולין נ' מדינת ישראל](#) (נבו 31.5.2020); [ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל](#) (נבו 30.4.2017) (להלן: "עניין מצגר"); [תפ"כ 18081-11-22 מדינת ישראל נגד אקסל-מד בע"מ ואח'](#) (נבו, 16.1.2023) ור' אף פסקה 17 ור' אף פסקה 17 [בע"פ 2014/20 לורן אנקרי נ' מדינת ישראל](#) (נבו, 19.1.2021) שם תוארו שתי גישות באשר לצורך לקבוע מתחם עונש הולם כאשר מדובר בהסדר טיעון)).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת

28. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות – עסקינן בעבירות מס שאינן טכניות, עבירות מסוג פשע. כתוצאה מביצוע העבירות במקרה שלפניי נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. הנאשם השמיט מס בודעין במטרה להתחמק ולהשתמט ממס, תוך ניצול שיטת הדיווח הנוהגת ויחסי האמון בין המדינה לבין הנישומים. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות בעיקרון שוויון הנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס. בנוסף, נגרמת פגיעה באמון הציבור בשלטון החוק. מדובר בעבירות שבוצעו קל וגיליון קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. מדיניות הענישה בגין עבירות מסוג זה היא מחמירה ומושפעת ממידת התכחוס, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית (ר' בעניין זה [רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל](#) (נבו 20.2.2013); [רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (נבו 28.6.2015) ורע"פ [9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל](#) (נבו 31.12.2019)).

29. נסיבות ביצוע העבירות – במקרה שלפני סכום ההכנסות שלא דווח הינו בהיקף כולל של 3,684,006 ₪ על פני תקופה של 11 שנים, כאשר הנאשם לא דיווח לרשויות המס על הכנסותיו מיזמות נדל"ן והשכרת דירות בודעין ובמטרה להתחמק מתשלום מס על מנת להשיג רווח קל על חשבון הציבור. בנוסף, התחמק הנאשם מתשלום מס שבח בסך 136,653 ₪ בגין מכירת נכס מקרקעין. משכך, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הינה משמעותית.

30. מדיניות הענישה הנוהגת – העיקרון המנחה בענישה לפי הפקודה בעבירות מסוג פשע בהיקפים דומים לתיקנו הוא שיש לגזור בגינת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. [ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל](#) (31.12.18), בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירות המס ואת הפגיעה בערכים המוגנים כך: "בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל..."

בנוסף, עמד בית המשפט העליון על המגמה בפסיקה לפיה יש להחמיר בעונשו של מי ששלח ידו בקופה הציבורית באמצעות ביצוע עבירות מס: "בפסיקתו עמד בית משפט זה על כך שעבירות שעניינן הונאת רשויות המס טומנות בחובן פגיעה בקופה הציבורית ובעיקרון השוויון בנשיאה בנטל המס. כן נקבע, כי על אף שניתן להצביע על מנעד רחב של עונשים בגין עבירות אלו, המגמה פסיקתית נוטה לכיוון של החמרה והכבדת היד על אותם עבריינים, אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית ובכך פוגעים בחברה הישראלית כולה" (רע"פ 1685/24 חמדה נ' מדינת ישראל (נבו 17.3.2024).

31. עיון בפסיקה הנוהגת מלמד כי מתחם העונש ההולם במקרים דומים נע בין 12-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית של מאסר ע"ת וקנס. בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, פרמטרים שעל בית המשפט לשקול בבואו לגזור את הדין הינם, כמפורט לעיל, היקף העבירות, סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית, תקופת ביצוע העבירות, מידת התחכום והשיטתיות בביצוע העבירות והסרת/אי הסרת המחדלים.

32. אפנה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על רמת הענישה הנוהגת במקרים דומים שחלקה הובאה ע"י הצדדים :

א. עפ"י (מחוזי ת"א) 66759-02-24 קוסונובסקי נ' מדינת ישראל (אר"ש 19.6.2024) – הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעבירות של השמטת הכנסה בכוונה להתחמק ממס, הכנה וקיום ספרים ורשומות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה או תחבולה בכוונה להתחמק ממס, לפי סעיפים: 220(1), 220(4), 220(5) לפקודת מס הכנסה. סכום ההשמטה הכולל עמד על 2,590,651 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, לאור שיהוי של 5 שנים בהגשת כתב האישום, חלוק הזמן מעת ביצוע העבירות ונתונים אישיים ורפואיים נוספים – 9 חודשי עבודות שירות, 4 חודשי מאסר ע"ת למשך שנתיים וקנס בסך 30,000 ₪. לאחר ששמע את הערות ערכאת הערעור, הסכים הנאשם לקבל את ערעור המדינה בחלקו, כך שעונשו הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בית המשפט ציין כי מתחם העונש ההולם היה צריך להיקבע כנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל וכי "המלצתנו להסתפק בהשתת 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל בעניין הקונקרטי היא בהצטרף הנסיבות האישיות והרפואיות המורכבות לכך שאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין בקבלה ערעור תביעה".

ב. רע"פ 59861-08-25 ג'ייקובס נ' מדינת ישראל (נבו, 2.9.2025) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות לפני סעיף 220 לפקודה, בגין השמטת הכנסה משכירות קצרת טווח בסך כולל של 2,255,664 ₪. המחדל הוסר במלואו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24-

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

- 9 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים וקנס בסך ₪ 150,000. ערכאת הערעור קיבלה את ערעור המדינה וקבעה כי ראוי היה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12-26 חודשי מאסר בפועל, ולמקם את הנאשם בתחתיתו לאור הסרת המחדלים ונסיבותיו האישיות. עונשו של המערער הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל, לאור נסיבותיו האישיות והעובדה שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, ויתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.
- ג. ע"פ (מחוזי מרכז) 11802-05-19 סוסתיאל ואח' נ' מדינת ישראל (אר"ש 28.1.2020) – הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות ממושך ב-4 עבירות של מסירת תרשומת כוזבת בדו"ח לפי סעיף 220(2) לפקודה, 4 עבירות של הכנה, ניהול וקיום של פנקסי חשבונות ורישומים כוזבים לפי סעיף 220(4) לפקודה ו-4 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 220(5) לפקודה. סך ההכנסה שהושמטה עמדה על 2,519,500 ₪. המחדל הוסר במלואו.
- בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר, 7 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים וקנס בסך ₪ 75,000, בנוסף לקנס בסך 50,000 שנגזר על נאשמת 2 שהייתה חברה פעילה. במסגרת ערעור שהוגש מטעם ההגנה הגיעו הצדדים להסכמה לפיה עונש המאסר בפועל יועמד על 15 חודשים, תוך שיתר רכיבי העונש שגזר בית משפט השלום יותרו על כנם, תוך שהודגש על ידי המדינה כי ההסכמה ניתנת לאור הסרת מחדלים נוספים על ידי הנאשם, מחוץ לכתב האישום. ערכאת הערעור ציינה כי לא נפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט השלום בכלל ובפרט בעניין המתחם שנקבע ומיקומו של הנאשם בתוך המתחם.
- ד. ת"פ (שלום ת"א) 6478-10-21 מדינת ישראל נ' שקי (נב 11.3.2024) – הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ב-3 עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, בגין אי הכללת הכנסה והשמטת הכנסה מתוך הדוחות שהגיש לפקיד השומה, בסכום כולל של 1,957,741 ₪. המחדלים לא הוסרו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים וקנס בסך 50,000 ₪.
- ה. ע"פ (מחוזי ת"א) 30657-08-24 מדינת ישראל נ' באשירי (אר"ש 27.11.2024) – הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ב-6 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 220(5) לפקודה, 6 עבירות של השמטת הכנסה מתוך דו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודה וב-6 עבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים לפי סעיף 220(4) לפקודה. סך ההכנסה שהושמטה עמד על 2,403,034 ₪ והמחדלים הוסרו במלואם. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות, 12 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים, קנס בסך 100,000 ₪ והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות בסך 20,000 ₪. במסגרת ערעור שהוגש על קולת העונש, קיבלו ב"כ הצדדים את המלצת בית המשפט לאחר ששמעו את הערותיו, נקבע כי הסף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

היה צריך לעמוד על שנת מאסר בפועל ועונש המאסר של הנאשם הועמד על 10 חודשים, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם משום שערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין.

ו. עפ"י (מחוזי ת"א) 2184-05-25 מדינת ישראל נ' קאסם (אר"ש 9.7.2025) – הנאשם הורשע ב-8 עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח, במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 1220(1) לפקודה, 9 עבירות של הכנה או קיום של פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 1220(4) לפקודה ו-9 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 1220(5) לפקודה. סך ההכנסה שהושמטה עמד על 2,267,130 ₪ והמחדלים הוסרו בצורה חלקית, כאשר נותרה מחלוקת בין הצדדים לגבי גובה המחדל שטרם הוסדר. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות, 6 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים, קנס בסך 50,000 ₪ והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות בסך 100,000 ₪. במסגרת ערעור שהוגש על קולת העונש, קיבלו ב"כ הצדדים את המלצת בית המשפט לאחר ששמעו את הערותיו, נקבע כי הסף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע היה צריך לעמוד על 12 חודשי מאסר בפועל ועונש המאסר של הנאשם הועמד על 10 חודשים, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם, וזאת לאור העובדה שערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין.

ז. ת"פ (מחוזי מרכז) 53596-06-22 מדינת ישראל נ' בנבנישתי (נבו 13.5.2025) (להלן: "עניין בנבנישתי") – במסגרת הסדר טיעון, בו המאשימה הגבילה עצמה לרף ענישה של 18 חודשי מאסר בפועל, הנאשם הורשע ב-19 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 117(ב) ו-117(ב2) לחוק מע"מ, עבירה אחת של שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 117(ב5), 117(ב2) ו-117(ב3) לחוק מע"מ, 18 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 117(ב5), 117(ב2) ו-117(ב3) לחוק מע"מ, שתי עבירות של הכנסת פנקסי חשבונות כוזבים במזיד או בכוונה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 1220(4) לפקודת מס הכנסה ושתי עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות לפי סעיף 1220(5) לפקודת מס הכנסה. סכום המחדלים הנובע מעבירות אלו היה כ-6.7 מיליון ש"ח (שלא הוסרו). בית המשפט לא קבע מתחם עונש הולם, אך גזר עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר ע"ת, קנס בסך 40,000 ₪ וצו מבחן למשך 18 חודשים לאור עיקרון אחידות הענישה, שיקולי שיקומו של הנאשם, שיהיו וחלופה הזמן חריג מביצוע העבירות ונסיבות אישיות חריגות.

ח. עפ"י (מחוזי מרכז) 61525-06-23 מדינת ישראל נ' בכר (אר"ש 16.6.2024) – הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ב-8 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 1220(5) לפקודה, ב-7 עבירות של השמטת הכנסה מתוך דו"ח לפי סעיף 1220(1) לפקודה וב-8 עבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, עבירה לפי סעיף 1220(4) לפקודה. סך ההכנסה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

שהושמטה עמד על כ-5,274,028 ₪ והמחדלים הוסרו במלואם. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים, קנס בסך 70,000 ₪ לצד קנס של 70,000 ₪ נוספים לחברות הפעילות שבבעלות הנאשם (נאשמות 4-5). במסגרת ערעור שהוגש על קולת העונש, עונשו של הנאשם הועמד על 20 חודשים, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם, מבלי שפסק הדין בערעור קבע כי נפלה שגגה במתחם שקבע בית משפט קמא.

ט. ת"פ (מחוזי ת"א) 41253-05-19 מדינת ישראל נ' רט ארדמן ואח' (אר"ש 6.11.2024) – הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה (הגם שלאחר תום שמיעת הראיות ולפני שמיעת סיכומי הצדדים) ב-2 עבירות של השמטה הכנסה מדו"ח במזיד, בכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(1) לפקודה ו-5 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד, בכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(5) לפקודה. אציין כי הנאשמת הורשעה בעבירות של הלבנת הון וגניבה בידי מורשה אך לגביהן נקבע מתחם נפרד מהמתחם שנקבע לגבי עבירות המס. סך ההכנסה שהושמטה עמד על לא פחות מ-4,789,000 ₪ ועוד טרם החקירה הפלילית בעניין עבירות המס המחדלים הוסרו במלואם. בית המשפט קבע מתחם "מרוכך" בהתאם להלכת אסולין הנע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 100,000 ₪ (לאחר שניתנו עונשים חופפים בגין שני המתחמים שנקבעו). בין הנימוקים להקלה בענישתה של הנאשמת היו השיהוי בין סיום החקירה ועד הגשת כתב האישום (כ-5 שנים) וחלוף הזמן (עשור) בין ביצוע העבירה האחרונה לגזר הדין.

י. עפ"י (מחוזי ב"ש) 68947-07-20 יוסוב נ' מדינת ישראל (נבו 18.11.2020) (להלן: "עניין יוסוב") - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון עם טווח ענישה, ב-53 עבירות של ביצוע פעולות במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס ובעבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כנדרש, לפי סעיפים 117(ב) ו-117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף. סכום המס הכולל שהושמט עמד על כ-2.7 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר, מאסר ע"ת, קנס בסך 25,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, וגזר עליו 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בעיקר בשל שיהוי וחלוף הזמן.

33. כפי שניתן לראות, עיון בפסיקה הנוהגת מלמד כי במקרים דומים, ללא נסיבותיו החריגות של תיק זה, נקבעו מתחמים שתחילתם ב-12 חודשי מאסר בפועל, הגם שמדובר על מחדלים בגובה נמוך יותר. לאור האמור לעיל ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, לאחר שנתתי דעתי להסדר הטיעון בין הצדדים שכלל טווח ענישה מוסכם, ובהתאם להלכת אסולין, מצאתי לקבוע בעניין הנאשמים מתחם "מרוכך" אשר הביא בחשבון, בנוסף לחומרת העבירות והענישה הנוהגת, גם את הנסיבות שהביאו להסדר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

הטיעון בעניינינו. משכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות התיק שלפניי נע בין 12-28 חודשי מאסר בנוסף לענישה נלווית של מאסר ע"ת וקנס.

34. באשר לקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית כפי שטענה בצדק ב"כ המאשימה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין תועלת כלכלית בביצוע עבירות אלה. אשר למתחם הקנס, יש להתחשב בחומרת העבירות, סכום המס נשוא כתב האישום ושקלול רכיב הקנס עם רכיב המאסר שיושת על הנאשם. לאחר כל אלה ונוכח הסכמת הצדדים באשר למתחם הקנס, מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בעניינינו, בין 75,000 - 200,000 ₪.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות והאפשרות לחריגה מהמתחם

35. המחלוקת העיקרית בין הצדדים בה נדרש בית המשפט להכריע היא עתירת המאשימה למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ומנגד עתירת ב"כ הנאשם לחרוג מן המתחם לקולא מטעמי צדק במסגרת קבלת טענת הגנה מן הצדק בשלב העונש לאור חלוף זמן חריג מביצוע העבירות ושיהוי משמעותי בהגשת כתב האישום, כמו גם בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם. ראשית אדון בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולאחר מכן אדון בשאלה המרכזית בתיק שלפניי – האם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

36. בגזירת העונש המתאים לנאשם, במסגרת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין).

במסגרת זו מצאתי לתת משקל לקולא לכך שהנאשם פעל להסדרת הסרת מלוא המחדלים נשוא כתב האישום, למרות מצבו הכלכלי (ר' נ/1-5/1), הגם שנכון למועד גזר הדין המחדל הוסר חלקית אך עתיד להיות מוסר במלואו בהתאם להסדר התשלומים עם פקיד השומה. הסרת המחדל עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ומלמדת על נטילת אחריות והבעת חרטה כפי שנקבע ברע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (נבו 25.10.2015). בנוסף, נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי ולכך שהודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד מצאתי לתת משקל משמעותי לקולא לפעילותו הפילנתרופית והחברתית העניפה של הנאשם ולתרומתו לחברה כפי שעלה מעדויות האופי בענייניו ומדבריו בבית המשפט גם במהלך הליך הגישור הממושך לפניי.

קבלת טענת הגנה מן הצדק וחריגה ממתחם העונש ההולם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

37. סעיפים 40א(9)-40א(10) לחוק העונשין קובעים שיש להתחשב בהתנהגות רשויות החוק ובזמן שחלף מאז ביצוע העבירה בקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם. אכן, במצב הדברים הרגיל נושא חלוק הזמן מעת ביצוע העבירות והשיהוי החריג בהגשת כתב האישום צריך למצוא ביטוי בגזירת העונש בתוך המתחם במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין ופורטו לעיל. ואולם, במקרים בהם חלוק הזמן הוא משמעותי ובלתי סביר יתכן שאף גזירת עונש בתחתית המתחם לא תספק מענה הולם לסוגיית השיהוי ולא תביא לתוצאה צודקת (ר' ע"פ 5669/14 **לופליאנסקי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 196-225 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן (נבו, 29.12.2015); א' גזל-איל, חריגה ממתחם העונש ההולם, ספר דורית ביניש (אוניברסיטת בר אילן נבו 2018); פסקאות 24-26 **בעניין בנבנישתי** ופסקאות 27-52 **בעניין יוסופוב** והפסיקה שהובאה שם בהרחבה).

38. כזה המקרה שלפניי. הנאשם ביצע את העבירות בין השנים 2007-2018 כאשר המרכזיות שבהן, נושא האישום הראשון, בוצעו בין השנים 2007-2012, אך כתב האישום הוגש רק ביולי 2023. לא מצאתי טעם להצדקת השיהוי הכבד בהגשת כתב האישום כנגד הנאשמים ומשכך החלטתי לקבל את טענת ההגנה לפיה השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום וחלוק הזמן החריג מביצוע העבירות מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם כך שהנאשם לא ירצה מאסר מאחורי סורג וברית. כפי שנקבע בפסיקה ניתן שטענה של הגנה מן הצדק שהתקבלה על ידי בית המשפט, אך משקלה אינו מספיק לביטול כתב האישום, תישקל בשלב גזירת העונש ותשפיע על מיקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע **ובנסיבות המתאימות, אף תוביל לחריגה לקולא מן המתחם שנקבע בשל שיקולים של שיהוי חריג בהגשת כתב האישום וחלוק זמן משמעותי ביותר מביצוע העבירות** (ר' והשוו בעניין זה **עניין יוסופוב**; ע"פ 5836/16 **רובינסון נ' מדינת ישראל** (נבו 7.1.2018); ת"פ (מחוזי מרכז) 13535-09-20 **מדינת ישראל נ' סבן** (נבו 13.3.2023); **עניין בנבנישתי**; ת"פ (שלום חיפה) 17783-05-21 **מדינת ישראל נ' פילו** (נבו 30.1.2024) והאסמכתאות שם)).

39. יודגש כי בעניינינו לא מדובר בפרשה סבוכה, מורכבת ומרובת נאשמים או בתיק מורכב במיוחד הכולל מעורבים רבים כמו **בעניין גולדמן** ממנו ניסתה ללמוד המאשימה. להבדיל **מעניין גולדמן** שעסק בפרשה מתוחכמת, מסועפת ומרובת נאשמים, מעורבים ועדים שעניינה עבירות מורכבות על חוק ניירות ערך התשכ"ח-1968, חוק איסור הלבנת הון התש"ס – 2000 וחוק העונשין, הרי שבעניינינו מדובר בנאשם אחד, מספר עדים לא גדול יחסית לתיקים מסוג זה ועבירות פשוטות יחסית. כאמור, המאשימה לא סיפקה הסבר מניח את הדעת לכך שהתיק המתין להגשת כתב אישום כ-3.5 שנים בפרקליטות וכמעט שנתיים ביחידה החוקרת בעיקר בשים לב לאופי העבירות ולעובדה כי מדובר בנאשם אחד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

40. כזכור, החקירה בעניינו של הנאשם הפכה לגלויה בחודש מאי 2018, התיק הועבר לפרקליטות ב-7.1.2020, אך כתב האישום הוגש רק ב-4.7.2023.

רשויות התביעה והחקירה היו צריכות לקחת בחשבון כבר בראשית החקירה שיש לבצע את החקירה ולהגיש את כתב האישום באופן מהיר ויעיל בשים לב לכך כי העבירות המרכזיות שנחקרו, נשוא האישום הראשון, בוצעו לפני למעלה מעשור מתחילת החקירה, בשנים 2007-2012. אלא שרשויות האכיפה לא רק שלא פעלו כפי שהיו צריכות לפעול, אלא השתהו שיהיו כבד ללא הסבר. שיהיו זה לצד חלוף הזמן החריג מביצוע העבירות צריך לקבל משקל משמעותי ביותר בגזירת עונשו של הנאשם עד כדי סטייה ממתחם העונש ההולם.

יש לציין כי תקופת השיהוי בהגשת כתב האישום וחלוף הזמן מביצוע העבירות בכל המקרים אליהם הפניתי לעיל לרבות עניין יוסופוב, עניין בנבנישתי ועניין גולדמן, קצרה מתקופת השיהוי וחלוף הזמן לגבי האישום הראשון וברוב המקרים אליהם הפניתי אף קצרה מתקופת השיהוי לגבי אישומים 2 ו-3 בכתב האישום המתוקן. **משכך מדובר במקרה "חריג שבחריגים" אשר מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.**

41. בעניינינו, הנאשם נותן את הדין כ-19 שנים (!) מתחילת מועד ביצוע העבירות המרכזיות נשוא האישום הראשון. כפי שציין בית המשפט בעניין יוסופוב בהפנותו לרציונלים בבסיס דברי ההסבר לתזכיר החוק, התלוי ועומד, המעגן סטייה ממתחם העונש ההולם אף משיקולי צדק: **"ישנו קושי אינהרנטי בענישתו של אדם בחלוף שנים רבות מיום ביצוע מעשיו. בפרק זמן ארוך זה מבצע העבירה המשיך בחייו ולעיתים, הלכה למעשה, אינו אותו אדם בעל נטיות עברייניות שביצע את העבירה. נוסף על כך, במקרה שבו נמשכים ההליכים המשפטיים שנים רבות, הימשכות ההליכים עצמה – אם אינה באשמת הנאשם – היא לעיתים בגדר עינוי דין לנאשם, ומוסיפה לעונשו. על כן, לא יהיה זה הולם להעניש את הנאשם באותה מידה שבה היה ראוי להענישו בסמוך למועד ביצוע העבירה".**

42. בנוסף, הפסיקה קבעה כי: **"בבסיס ההכרה בחלוף הזמן כשיקול ממשי לקולא מספר נימוקים ובהם, בין היתר, היבט ההרתעה מאבד מכוחו; הנאשם נשא בחלק לא מבוטל מעונשו כאשר חרב הדין התהפכה מעל לראשו שנים ארוכות ופגעה באופן טבעי באורחות חייו וחיי משפחתו; פגיעה במושגי צדק, ההליך הראוי והזכות להליך הוגן ומהיר; ולעיתים החמרת מדיניות הענישה בעבירה הנדונה, המרעה עם הנאשם. ככלל ישנו קושי אינהרנטי בענישתו של אדם בחלוף שנים רבות מיום ביצוע מעשיו. הימשכות ההליכים עצמם, אם אינה באשמת הנאשם, היא בגדר עינוי דין ומוסיפה לעונשו, על כן לא יהיה זה הולם להעניש את הנאשם באותה מידה שבה היה ראוי להענישו בסמוך למועד ביצוע העבירה"** (ר' ת"פ (מחוזי ת"א) 41253-05-19 מדינת ישראל נ' רט ארדמן ואח' (אר"ש 6.11.2024) והאסמכתאות שם).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

43. הנאשם נותן את הדין היום, בחלוף כמעט 14 שנים מסיום ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון, בחלוף מעל 11 שנים מאז ביצוע העבירה נשוא האישום השני, ובחלוף כמעט 8 שנים מסיום ביצוע העבירות נשוא האישום השלישי, כאשר מועד תחילת ביצוע העבירות עליהן הנאשם נותן את הדין כיום הוא לפני כמעט 19 שנים (!). אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד היום הוא חריג שבחריגים ומהווה עינוי דין של ממש, ומשכך מצאתי, כמפורט לעיל, כי הוא מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם שקבעתי. אלמלא השיהוי הכבד וחלוף הזמן המשמעותי, עונשו של הנאשם היה במרכזו של מתחם העונש ההולם, מאחורי סורג וברית.

44. נוכח כל האמור לעיל ולאחר שלקחתי בחשבון את כלל השיקולים ובשים לב לפסיקה הנוהגת במקרים דומים, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, **אני סבורה שיש למקם את הנאשם מתחת לתחתית המתחם לעניין המאסר וקרוב למרכז המתחם לעניין הקנס.**

סוף דבר

45. אשר על כן ונוכח המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים :

נאשם 1:

א. **מאסר בפועל** למשך 9 חודשים שירוצה על דרך של עבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 17.12.2025, עבודות השירות תבוצענה במרכז הקהילתי "רייך" לאזרחים ותיקים ברחוב ארלוזורוב 106 תל-אביב. עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות החל מתאריך 16.2.2026 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס – יחידת ברקאי, שלוחת מרכז רח' אברבנאל 49 בתל אביב באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג וברית.

ב. **מאסר מותנה** למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה.

ג. **קנס** בסך 100,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.2.2026 ובהמשך בכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8884-07-23 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

נאשמת 2:

א. קנס בסך 100,000 ₪. הקנס ישולם ב-25 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.2.2026 ובהמשך בכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור לו, הקנס יופקד מההפקדה, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ו, 29 דצמבר 2025, במעמד הצדדים.

ציפורה גילוני (גז), שופטת